

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 578 din 11.09.2019

Dosar nr.: 586/2018

Petiția nr.: 5131/21.08.2018

Petent: .

Reclamat: .

Obiect: cercetarea disciplinară a petentului, în urma unei plângeri împotriva reclamatului

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul arată că prin Dispoziția Directorului general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București nr. 2886/15.03.2019 a fost declanșată procedura prealabilă pentru cercetarea disciplinară a acestuia.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost citate pentru data de 13.09..2018.

5.Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul susține că în data de 21.02.2018, în contextul numeroaselor abuzuri comise de adjunctul șefului Secției 25 Poliție, la sediul acestei subunități s-au prezentat doi comisari șefi, membri ai Corpului de Control al MAI, respectiv un bărbat și o femeie.

Cu această ocazie, o parte din polițiștii prezenți în secție, și-au manifestat intenția de a formula rapoarte cu privire la abuzurile adjunctului. Tot la acea data, Sindicatul Diamantul, al cărui membru este petentul, a postat pe pagina de Facebook o reclamație împotriva celor doi comisari din Corpul de Control privind săvârșirea unei fapte de discriminare.

Prin Dispoziția Directorului General al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București nr. 2886/15.03.2019 a fost declanșată procedura prealabilă pentru cercetarea disciplinară a petentului și a altor câțiva colegi. Astfel, petentul susține că, deși sesizarea privind discriminarea a fost semnată de 31 de agenți de poliție, doar 5 dintre aceștia sunt cercetați.

Sușinerile reclamatului

7. Reclamatul invocă excepția obiectului vădit nefondat, arătând că motivele indicate de petent nu se regăsesc printre motivele de discriminare avute în vedere de legiuitor.

Totodată, reclamatul arată că, potrivit art. 59 al. 1 din Legea 360/2002 privind Statul Polițistului, "cercetarea prealabilă are ca scop stabilirea existenței/inexistenței abaterii disciplinare și a vinovăției pentru fapta sesizată ca abatere disciplinară atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită". Potrivit al 2 la art de mai sus, "Persoana competent poate dispune declanșarea cercetării prealabile, dacă a luat la cunoștință, pe orice cale, de comiterea uneia sau mai multor fapte ce pot constitui abateri disciplinare. "

Potrivit art. 58² din același act normativ "polițistul cercetat este considerat nevinovat pentru fapta sesizată ca abatere disciplinară atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită".

V. Motivele de fapt și de drept

8. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de sușinerile părților, Colegiul urmează a analiza excepția obiectului vădit nefondat a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată de către reclamat.

Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

9. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrijiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să

soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

În ceea ce privește prezenta speță, Colegiul director reține că petentul invocă o posibilă faptă de victimizare (cercetarea prealabilă după depunerea unei sesizari cu privire la o faptă de discriminare), însă nu probează în niciun fel (sesizarea depusă, declarații de martori, etc), iar reclamatul înțelege să invoce o excepție, respectiv obiect vădit nefondat, însă în motivare arată că de fapt CNCD nu este competent să soluționeze o astfel de plângere.

10. Astfel, Colegiul director reține prevederile Legii nr. 360/2002 privind Statutul Polițistului, potrivit căroră "(1) Polițistul este funcționar public civil, cu statut special, înarmat, ce poartă, de regulă, uniformă și exercită atribuțiile stabilite pentru Poliția Română prin lege, ca instituție specializată a statului.(2) Exercițarea profesiei de polițist implică, prin natura sa, îndatoriri și riscuri deosebite.(3) Statutul special este conferit de îndatoririle și riscurile deosebite, de portul de armă și de celelalte diferențieri prevăzute în prezentul statut".

Încălcarea de către polițist, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu angajează răspunderea sa disciplinară, materială, civilă sau penală, după caz.

Potrivit art. 59 (1) Cercetarea prealabilă are ca scop stabilirea existenței/inexistenței abaterii disciplinare și a vinovăției, cu privire la aspectele sesizate sau cunoscute, la cauzele și împrejurările concrete în care acestea s-au produs.(2) Cercetarea prealabilă se poate dispune de persoana care, pe orice cale, a luat cunoștință de săvârșirea uneia sau mai multor fapte ce pot constitui abateri disciplinare, după caz, astfel:
a) persoana care are competența de numire în funcție a polițistului cercetat sau șeful unității ierarhic superioare; b) șeful unității sau instituției de învățământ din Ministerul Afacerilor Interne la care polițistul este delegat sau detașat ori la care urmează cursuri sau susține examene de carieră; c) șeful instituției subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită competențe de coordonare și control metodologic al serviciilor publice comunitare sau ministrul afacerilor interne, pentru polițiștii din cadrul serviciilor publice comunitare sau detașați la aceste servicii.
(3) Cercetarea prealabilă se efectuează la nivelul unității conduse de persoana care a dispus-o, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 60 alin. (1), de polițiști anume desemnați din cadrul acesteia.

Potrivit art. 61 (1) Polițistul poate contesta sancțiunea disciplinară, în termen de 10 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință, șefului unității ierarhic superioare.

(2) Șeful unității ierarhic superioare prevăzut la alin. (1) se pronunță prin decizie motivată, în termen de 20 de zile de la data înregistrării contestației. Decizia motivată se comunică polițistului sancționat disciplinar, în termen de două zile lucrătoare de la data emiterii acesteia.

(3) Efectele sancțiunii disciplinare se suspendă până la emiterea deciziei motivate de soluționare a contestației.

(4) În situația în care polițistul sancționat disciplinar nu depune contestație în termenul prevăzut la alin. (1), actul administrativ de sancționare produce efecte de la data expirării acestui termen

.(5) În cazul în care a fost depusă contestație, șeful care a aplicat sancțiunea disciplinară înaintează cu celeritate șefului unității ierarhic superioare dosarul cauzei și un raport motivat cu

privire la sancțiunea în cauză, precum și la motivele propunerii de respingere/admitere a contestației.

(6) Prin decizie motivată, șeful unității ierarhic superioare poate dispune, după caz: a) respingerea contestației ca tardiv introdusă sau ca neîntemeiată și menținerea sancțiunii aplicate; b) admiterea contestației și aplicarea unei sancțiuni mai blânde decât cea aplicată prin actul administrativ contestat sau aplicarea măsurii prevăzute la art. 58¹, în situația în care apreciază că scopul răspunderii disciplinare poate fi atins astfel; c) admiterea contestației și anularea actului administrativ de sancționare.

(7) Decizia motivată trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:
a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;
b) precizarea prevederilor legale încălcate de polițist;
c) analiza susținerilor prezentate de polițist în cuprinsul contestației;
d) temeiul de drept în baza căruia se aplică sancțiunea disciplinară;
e) motivul admiterii sau respingerii contestației polițistului cu privire la sancțiunea aplicată. (8) Polițistul nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii, fără parcurgerea procedurii prealabile. (9) În situația în care sancțiunea a fost dispusă de ministrul afacerilor interne, măsura se contestă în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

11. Or, în raport cu obiectul petiției, așa cum a reținut Colegiul director în jurisprudența sa în cauze similare, astfel de fapte **nu** se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente Ordonanței nr.137/2000, republicată, fiind corelative infractiunilor prevăzute și pedepsite de legea penală, competența de investigare revenind organelor de cercetare penală. Ca atare, Colegiul director urmează a admite excepția invocată de reclamat, în cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței generale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Data redactării: 16.09.2019

Hotărâre redactată și motivată de: Asztalos Csaba Ferenc

Angelica Paraschiv Gergely

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.